

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 43. Benedictus XI favet Fratribus Mendicantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV. lum cum Flandris, quod omnes regni vi-
 A.C. 1204. res exigeret.

Kayn. n. 29.

Sed 20 Junii ad Episcopum Silvanectensem aliosque Franciæ Præsules epistolam dedit in hanc sententiam. Religionis studium debet sine dubio Christianorum animos accendere ad eripiendum schismaticis Imperium Constantinopolitanum. Nam si (quod nolint Superi!) illo potirentur Turcæ, ac reliqui Saraceni, qui Andronicum identidem invadunt, his non facile posset adimi. Et quanto periculo, quanto dedecori hoc esset Romanæ Ecclesiæ totique orbi Christiano! Optamus certe, ut Comitis Caroli molitio prosperum successum habeat quippe utilissima ad ferendas terræ sacræ supplicias variis ex causis tamdiu retardatas. Ita-que vos cunctos rogamus, ut ad id opus bonum efficacem conferatis operam. Etenim si nossetis Græcorum nostri contemptum odiumque ac errores in fide, supervacanea foret nostra vestri adhortatio ad hoc consilium cum ardore suscipiendum.

§. XLIII.

*Benedictus XI favet Fratribus
 Mendicantibus.*

Sup. §. 29.

Rayn. n. 31.

Quynh. p. 197

Papa Benedictus Guilielmo Maclesfeldio, quem anno priore Cardinalem crea-

creaverat, mortuo suffecit alium Doctorem Anglum ejusdem Ordinis Prædicatorum, nempe Gualterium Winterbornium Regis Eduardi conscientiaæ Arbitrum, & Cardinalem Presbyterum de S. Sabina dixit illo jejunii verni sabbato, quod a trimestri ecclesiastico nomen accepit, 21 Febr. 1304. Gualterius paulo post migravit Romam; sed non advenit nisi post obitum Papæ.

Benedictus XI tres solum Cardinales fecit, omnes ex Ordine suo: cui quantopere addictus esset, ostendit etiam per hanc sanctionem in gratiam Fratrum Mendicantium: Quandoquidem Bonifacius VIII inter Clerum secularem & Fratres Mendicantes conficere pacem cupiens discordiam auxit, nos revocamus decretum ejus, ac volumus, ut Fratres Prædicatores Minoresque libere concionari possint in templis suis locisque publicis, etsi non petant permissum Episcoporum; sed non in templis parochiarum iuvitis Parochis. Sacras confessiones ex autoritate Summi Pontificis sine consensu Episcoporum excipere poterunt ii, quos Præsides sui hoc ad munus elegerint: & qui fuerint illis confessi, neutiquam tenebuntur iterum confiteri suis Parochis, non obstante decreto Concilii Lateranensis, quod non potuit velle, ut debitor liberatus rursus

Sæcul. XIV.
A. C. 1304.

*Extrav.
com. de pri-
vil. c. i.
Alb. Argent.
p. III.
Chr. Citis.
p. 821.
Sup. §. 25.*

Sæcul. XIV.
A.C. 1304.

sum solvere teneatur. Ut tamen lo-
corum Episcopis debitus habeatur ho-
nor, Fratrum Præpositi eis indicabunt, a
se delectos fuisse poenitiæ ministros:
neque hos illis sistent, vel nominabunt,
aut numerum eorum dicent; sed Epis-
copos, ut eos approbent, demisse ora-
bunt. Si non fecerint intra triduum,
Fratres haud omittent functiones suas:
& consensus semel datus non cessabit
per mortem Præfulum. Fratres cave-
bunt, ne confitentes audiant eos, quo-
rum crimina solennem merentur poenam,
vel anathemate percussos, vel Clericos
ad sacra munia obeunda inhabiles, vel
illos, quorum absolutio est Episcopo re-
servata. Præpositi Regulares magna cir-
cumspeditione utentur in delectu Fratrum
ad verbi divini præconium & ad poeni-
tentiam administrandam.

Cadavera illorum, qui sepulturam
apud Fratres elegerint, ad horum tem-
pla instructo procedentium agmine inter
cantus ecclesiasticos deferentur: neque
Parochi aut Episcopi de iis, quæ mortui
Fratribus reliquerint, accipere quid-
quam poterunt, sed dimidium duntaxat
doni funebris ad Parochos spectat
secundum privilegia Fratribus concessa
per Summos Pontifices ante sanctionem
Bonifacii. Nihil detrahitur de iis, quæ
relicta sunt pauperibus. Atqui Fratres
isti

isti nulla omnino bona vel singulatim, *Sæcul. XIV.*
 vel communiter possident, ac mendicant, ut victum vestitumque habeant. A.C. 1304.
 Hæc est summa sanctionis Benedicti XI, in qua sicut in decreto Bonifacii notari potest, Fratrum Prædicatorum Minorumque tantummodo mentionem fieri: quod argumento est, reliquos Ordines Mendicantium tum quidem non fuisse celebres.

§. XLIV.

Benedictus XI obit.

Summus Benedicti pontificatus fuit brevis: & manavit rumor eum veneno necatum esse ex invidia quorundam Cardinalium: quod ita narrabatur. Cum *J. Vill. l. 8. c. 80.*
 Perusiæ, ubi hærebat, assideret ad mensam, venit juvenis quidam puellari sub amictu, se dicens Religiosarum S. Petronillæ Virginum ancillam in rebus extraneis, & argenteam lancem bellis refertam ficis tenens, quas Papæ obtulit nomine Antistitæ ipsi addictæ. Lætissimus hic accepit fructuum genus suo palato suave: & ficus a persona clausa profectas ratus, nullis prægustari jussis, comedit multas. Mox æger decubuit, *Papebr. conat.*
 obiitque post paucos dies, nimirum 6 Junii an. 1304, cum sedisset mensibus octo, diebus quindecim. Intra ipsam Perusiam

N n 4 siam